

Nr 33.

Godkänd av första kammaren den 20 februari 1927.

Godkänd av andra kammaren den 20 februari 1927.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av väckt motion om lindring i arrendet för kronoarrendatorn G. C:son Lidholm.

(Jordbruksutskottets utlåtande nr 9.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion, nr II:113, har hemställts, att riksdagen må bevilja arrendatorn av kronoegendomen $\frac{1}{2}$ mantal Kleverud i Frändefors socken av Älvsborgs län G. C:son Lidholm rätt till lindring av nu gällande arrende med lägst ettusenfemhundra kronor.

I kungörelsen den 18 juni 1926 (nr 261) är i överensstämmelse med riksdagens beslut stadgat, att arrendator av genom domänstyrelsens försorg utarrenderad kronoegendom må erhålla lindring i arrendevillkoren under förutsättning, bland annat, att arrendeavtalet slutits under något av åren 1917—1921 och att den 14 mars 1926 av arrendetiden återstår minst tre år.

Ifrågavarande arrendekontrakt är dagtecknat den 6 oktober 1922 och omfattar tiden från och med den 14 mars 1923 till den 14 mars 1930. Såsom i motionen omförmäles har Eders Kungl. Maj:t genom beslut den 12 november 1926 funnit en av Lidholm gjord ansökan om arrendelindring icke föranleda någon Eders Kungl. Maj:ts åtgärd.

Av handlingarna i sistnämnda ärende, vilka i motionen åberopas, inhämtas följande.

Domänintendenten i Älvsborgs län — som redan tidigare föreslagit arrendelindring för Lidholm, senast med ett belopp av 1,500 kronor — anförde, bland annat, att ingen arrendator i länet vore i så stort behov av lindring som Lidholm och att denne, om sådan lindring icke snart kunde beredas honom, trots mycken arbetsamhet och ordentlighet troligen ej länge kunde uppehålla sin svaga ekonomi. Domänintendenten tillstyrkte därför bifall till ansökningen och föresloge, att lindring beredd Lidholm till högsta möjliga belopp.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län tillkännagav, med åberopande av vad

domänintendenten anført, att länsstyrelsen ansåge Lidholm vara i stort behov av den lindring i arrendevillkoren, som kunde beredas honom.

Domänstyrelsen yttrade: Ehuru den avgäld, Lidholm vore skyldig erlägga för arrendet av ifrågavarande egendom, onekligen måste anses hög och omständigheter i övrigt föreläge, vilka kunde sägas väl motivera ett tillstyrkande av ansökningen, ansåge sig dock styrelsen med hänsyn till den av statsmakterna intagna ståndpunkten, att nedsättning i arrendavgälder för kronoegendomarna borde förekomma endast under vissa särskilda förutsättningar, vilka i nu förevarande fall icke föreläge såtillvida, att arrendeavtalet icke slutits under den i kungörelsen den 18 juni 1926 angivna tiden, förhindrad tillstyrka ansökningen.

Då, såsom förut nämnts, avtalet med Lidholm slutits under 1922, har han icke kunnat komma i åtnjutande av lindring enligt bestämmelserna i ovanberörda kungörelse. Av handlingarna i ärendet synes emellertid framgå, att fallet i övrigt uppfyller betingelserna för arrendenedsättning. På grund härav och då vissa särskilda omständigheter kunna anses tala för att ett undantagsförfarande här bör äga rum, har riksdagen icke velat motsätta sig medgivande av dispens beträffande i kungörelsen den 18 juni 1926 angiven tidsgräns.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen i anledning av motionen II:113 medgivit, att kronoarrendatorn G. C:son Lidholm må kunna, utan hinder av den omständigheten, att gällande arrendeavtal rörande kronoegendomen $\frac{1}{2}$ mantal Kleverud nr 1 i Frändefors socken av Älvsborgs län slutits efter 1921 års utgång, beredas lindring i arrendevillkoren i enlighet med i kungörelsen den 18 juni 1926 angivna grunder.

Stockholm den 20 februari 1927.

Med undersätlig vördnad.